

Under Akropolis skygge

Miniferie 14.3.97 - 18.3.97

MINIFERIE 14.3.97 - 18.3.97	1
<i>Indledning</i>	<i>3</i>
<i>Ankomst til Athen</i>	<i>3</i>
<i>Akropolis</i>	<i>5</i>
<i>Loppemarked.....</i>	<i>8</i>
<i>Nationalklenodierne og city.....</i>	<i>1</i>
<i>Tirsdag hjemrejse.....</i>	<i>12</i>

Indledning

Det hører med til jobbet, at Ulla kan søge om såkaldte 'fri-2-billetter' (N2A-billet). Og hvorfor ikke prøve lykken? Der er jo mange steder i Europa, der stadig ikke er undersøgt. Ulla søgte og fik billetterne bevilget, og de forskellige deadlines blev husket.

Egentlig var det planen, at vi ville til Lissabon for at mærke det tidlige forår, men Ulla fandt det for risikabelt, fordi vi jo kun kan komme med ud – og mere væsentligt hjem – hvis der er plads. Turen til Lissabon opgives derfor, og blikket rettes mod Athen. Der er ganske vist kun én daglig flyvning, men den er ikke så hårdt booket. Beslutningen træffes, bestillingen afgives, og de ønskede afgifter indbetales.

I avisen kan man læse, at SAS opgiver athen-ruten 1. april, så vi får pludselig travlt med at finde de fornødne dage. For at det ikke skal være løgn, varsler SAS-personalet strejke op til vores afrejsedato, så Ulla når faktisk at bede om at få aflyst det hele. På det tidspunkt krydser billetterne dog henvendelsen, og da strejken afblæses fastholdes planen.

I sidste øjeblik får vi Villy til at skaffe os hotel voucher gennem *Touch Down*.

Mod vores principper kommer vi af sted helt uden forberedelse, blot lidt udskrifter fra in-

ternettet får vi med os. Vi skal af sted op ad formiddagen, så vi er heldige at Flemming og Marianne har fri, så de kører os til lufthavnen. Af praktiske årsager rejser vi kun med håndbagage: én kabinekuuffert til hver, men det er jo også kun fire dage, vi skal være af sted.

Vi bliver checket ind uden problemer, men med risikoen for i sidste øjeblik at blive ladet tilbage, vover vi ikke at købe toldfrit. Vi kommer med, og vi er endda så heldige, at vi bliver placeret på 'business class'. I stedet for vores gammel dansk-medicin bliver det til en Glenfiddich, som kan købes om bord.

Ankomst til Athen

Vi kommer uden problemer til Athen, og her er vejret solrigt og den lune luft slår imod én, ganske som forventet. Man kan tage en bus ind til byen, men vælger at benytte taxi. Meget praktisk venter man i en 'fårefold' i orden og rækkefølge på at det bliver ens tur til at tage en af de gule taxi.

Turen går ind langs kysten, og gennem et område med let industri/computerindustri??

Det er ikke specielt spændende at se på – åbent landskab uden meget grønt og de moderne kontorbygninger.

Vi kommer helt ind i byen til voucherhotellet *Aleksandros*, som er et rigtigt nydeligt turist-

hotel. Allerede da de ser voucheren, meddeler de, at der er fuldt book'et, så de vil skaffe en taxi, så vi kan komme til et andet hotel.

Her oplever vi for første gang, at man kan dele en taxa. Der sidder allerede en, da vi skal med, som bliver sat af undervejs, men senere ser vi også besatte taxi stoppe, når de bliver prjet – og somme tider er der gevinst for vedkommende.

Således bliver vi på hotellets regning flyttet til hotel *Parthenon*. Det ser også nydeligt ud, og efter at vi har købt et kort på hotellet, konstaterer vi, at vi er blevet placeret få hundrede meter fra Akropolis. Mere centralt kan det ganske enkelt ikke blive.

Værelset ligger på 1. sal og er ok, og der er en altan ud til en baggård – dog med masser af grønt og store træer -, som medvirker til at der er meget roligt. På halvtaget nedenfor er der et hav af baggårdskatte, og ellers er udsigten over mod en boligblok.

Da vi har fået os indrettet er det på tide at komme ud at sonde terrænet, og vi konstaterer, at lige henne om hjørnet har vi dels *Hadrian-* buen og dels kan se op på Akropolis – og ved at gå over gaden vader vi lige ind i *Plaka*'en, den gamle bydel. Det passer os

svært godt.

Plaka'en har hyggelige, smalle gader med masser af små butikker med souvenir, mange restauranter og udendørs spisesteder. Husene er lave i sydlandsk stil og naturligvis er vedligeholdelsen forskellig, men stort set er her ganske nydeligt og renere end rygten havde fortalt. Vi så godt nok en japaner i fuldt 'tokyo-udstyr (maske og hvide handsker), men det var nu ikke nødvendigt.

Efterhånden er det sent på eftermiddagen, så vi tager os en øl i det fri på et hjørne, hvor man kan sidde og betragte de mange, der denne fredag drager mod det gamle kvarter.

Der er mange turister, ikke mindst amerikanerne og japanere, men også alle mulige andre nationaliteter inkl. danske skoleelever, - ja faktisk var vores "bagbo" dernede med sin klasse.

Vi beslutter os for at spise og finder en taverne – eller rettere bliver kapret -, hvor vi får ganske fortræffelig mad og dertil levende musik spillet af to brødre på hhv. guitar og harpe. Vi får ovenikøbet gratis metaxa efter måltidet – måske fordi vi var de første (ved 19-tiden),

og vi ved jo af erfaring, at der helst skal sidde nogen, når man går i byen.

Vel hjemme kan vi kaste os over tv, som har masser af stationer med masser af uforståelig snak og hårdtpumpede studieværtinder. Der er dog også f.eks. CNN, Euronews og Discovery.

Akropolis

Det første kik ud på himlen lørdag morgen viser blå himmel og skygger på karreens øverste etager. Der er der spisning i hotellets restaurant etagen under os. Det er meget standard, men bemærkes skal de store skåle med honning til ymeren og den meget specielle transportbåndsmodel af en brødrister.

Det vigtigste skal klares først, så vi stiler mod Akropolis. Det er en kort vandretur, hvor vi går langs *Dionysos*-teatret, inden vi kommer til trappen til den officielle indgang. Her mødes man først ydersiden af det andet teater, *Herodes Atticus' Odeon*, som stadig bruges ved særlige lejligheder, og som kan rumme op mod 17.000 mennesker.

Herfra går opstigningen gennem et nydeligt anlæg, indtil man kommer til billetlugen. Inden da har vi takket nej til en række guider, der sidder og venter på 'bytte' på vejen op til Akropolis.

De flotte billetter giver en kort erindring om Kreta, og vi passerer nu de første grupper skoleelever, der denne lørdag morgen er kommet i busser. Tidspunktet taget i betragtning er der faktisk mange mennesker, så vi er glade for, at vi ikke er der i højsæsonen.

Akropolis ligger på en klippekold, der rejser sig 150 m lodret op fra byen. Der er en stor slået udsigt heroppefra ud over hele byen. Dog er der noget diset, og de lave bjerge tager horisonten, men man kan danne sig et ganske godt billede af byens struktur og udpege flere af seværdighederne, og dermed få en fornemmelse af afstande og placering.

Man kommer gennem indgangspartiet *Propylaea* og *Athena Nike Templet*, før man kan imponeres af selve *Parthenon*-templet. Byggeriet er i dorisk stil fra begyndelsen af 400-tallet før vor tidsregning med pentelikonmarmor. Det er meget stort (70*31 m, 17*8 søjler), og stadig (siden 1983) under restaurering

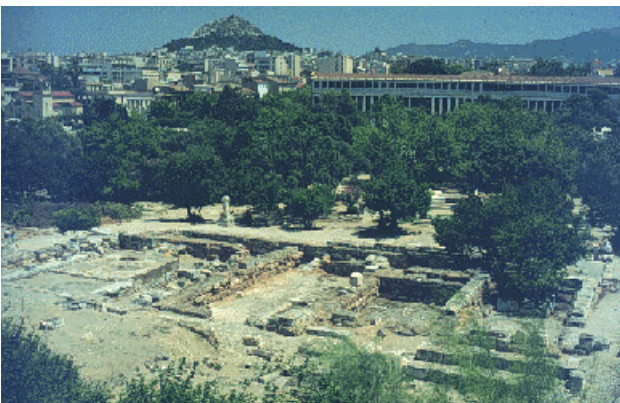
III Fejl! Ukendt argument

med grimme stålstilladser omkring de to sider. Man kan kun gå omkring templet, og notere sig, at der er kun ganske få friser tilbage af Phidias' arbejder. Rundt omkring ligger store stenblokke og søjlestumper, hvoraf nogle har fundet de tilhørende stumper

Godt gemt bort, så det ikke skæmmer, ligger Museet, hvor man har opstillet mange af de nedtagne friser og figurer. Her åbnes historiebogen og billederne herfra står nu lige her i virkelighedens verden. Det vi ikke ser her, har vi set i British Museum.

Ikke mindst havde jeg glædet mig til at se Karyatiderne, og jeg blev ikke skuffet: et meget ejendommeligt dobbelt-tempel, *Erechtheion*, hvor 6 karyatider bærer et lille anneks. Karyatiderne er dog kopier: de fleste originaler står inde i museet, og én står i British Museum. Der er i øvrigt flere friser med flotte mønstre og ciseleringer. Man kan ikke komme tæt på, da hele området

foran bygningen er oversået med ruinrester, men video'ens zoom fungerer udmærket som kikkert.

Agora Athena

Efter et par timer på Akropolis fortsættes den historiske vandring. Vi går langs det store område, som ligger omkring Akropolisklippen. Her er fyrretræer – bl.a. med hidtil usete reder af behårede larver -, nerier osv.

På den måde kommer vi bagvejen ind gennem parken, hvor der er et ganske velbevaret tempel, *Thission*, med næsten komplette friser i udsmykningen, strukturer af gadenettet figurer mm, så det minder på mange måder om Forum Romanum – dog uden at være helt så pompøst.

Resterne af den gamle koncertsal viser nogle kæmpefigurer, der har båret portalen, men ellers er det mest ruiner, søjlestykker osv.

Der ligger også en af de utallige meget små byzantinske kirker inde på området. Amerikanske studerende har på området genopført en tro kopi af en af de store bygninger, *Stoa Attalos*, og den giver et ganske godt indtryk af størrelse og fornemmelsen af søjleområdernes skygge. Bygningen bruges til museum, og der er mange interessante genstande udstillet, bl.a. meget gammel keramik med ret specielle låg med hestespand som 'håndtag'.

Da vi går herfra, kommer vi ind i den gamle bydel, og vi får en øl næsten helt oppe under Akropolis-klippen, mens kattene slikker solskin omkring en. Der serveres Amstel eller Heinecken – i 66 cl flasker

På vejen tilbage passerer vi endnu flere gamle udgravninger:

Agora Romano, hvor *Vindenes tårn* er det mest velbevarede blandt søjleruinerne. Det er et ottekantet marmorbekædt tårn med friser for oven.

Den plads, det ligger på har omkring år 0 været overdækket markedsplads, men nu er det kun udgravingsområde.

På vejen tilbage går vi ad de mange små gader, som snor sig op langs Akropolisklippen, mange af dem med trapper. Vi finder et sted, hvor solen kan nå ned på langs i den smalle og stejle gade, og hvor der er et lille bord til to. Her får vi et ganske fortræffeligt måltid, mens vi kan notere os et veldisciplineret hold engelske skoleelever

Plaka'en

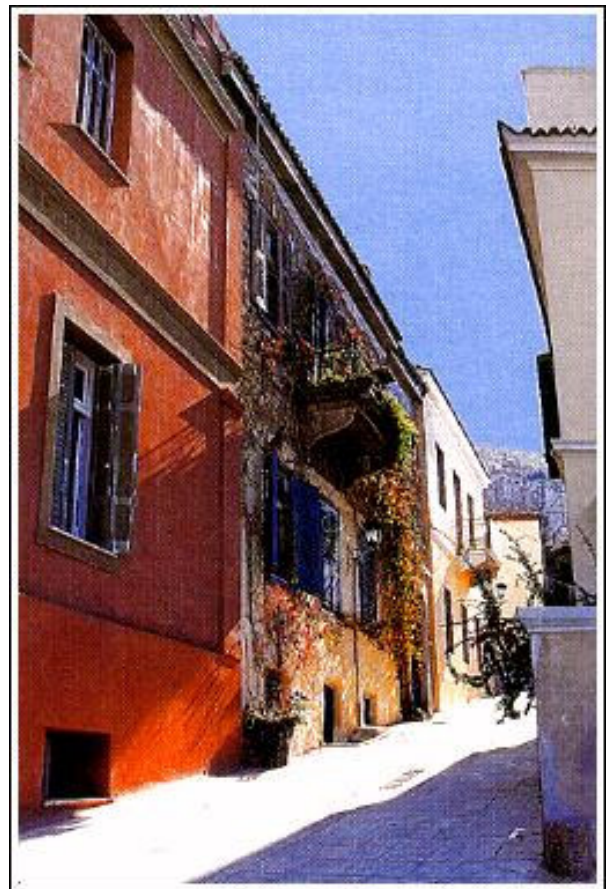
Den gamle bydel har masser af stemning. Mange forretninger med souvenir, en enkelt med nydelige t-shirts, masser af lædervarer og natursvampe.

Alle vegne ser man katte. I alle farver og størrelser. Der er også løse hunde, som generelt er store hunde, men de er yderst rolige og fredssommelige, og de virker ikke befængte, som man ellers ofte ser det.

Vindenes tårn

Aftnerne er som lune danske sommeraftner, så man kan sidde udendørs uden overtøj.

Parlamentet og Den ukendte soldats grav

Loppemarked

Søndag er vi ude af døren til sædvanlig tid. Målet er det store loppemarked, men forinden kan vi jo godt tage en omvej.

Fra Akropolis kunne vi se en stor næsten hesteskoformet bygning. Det viser sig at være *Zappion*, som er en udstillingsbygning. Den ligger pompøst med en stor plads og et nydeligt springvand. På bagsiden går man over i

kongens have,

hvor der her tidligt om morgen kommer en kattermor for at fordre de mange katte, der myldrer frem ved lyden af hendes stemme. Parken er fra forrige århundrede og en snørklet have, der rummer små søer med ænder, en minizoo med hjorte, påfugle, geder mm.

Ved udgangen til Amalias-gaden lige ved siden af parlamentsbygningen står en række meget høje og ranke kongepalmer.

Vagtskifte med ballet

Her kommer man så ud lige ved Den ukendte soldats grav, hvor der konstant er placeret et par vagter i de særprægede græske nederdele, *tsolias*, og træskolignende fodtøj med klunker.

Vi er så heldige, at der netop er vagtskifte lidt efter vi er nået frem, og det er et skue, der langt overgår '*Her kommer Jens med fanen*'. Det tiltrædende vagthold kommer med høj armføring, og selve skiftet sker med høje benøvelser i stakato tempo.

Lige bag monumentet ligger parlamentet, og på den anden side er det store parkområde

ændret til byggeplads i forbindelse med anlæg af undergrundsbane.

Præsidenten

Ellers er der selv denne søndag morgen ganske livlig trafik i centrum. På vores vej mod loppemarkedet kommer vi til en gade der er afspærret af politiet, og der er stationeret betjente med få meters mellemrum. Et militær-orkester står opmarcheret på kirkepladsen ved siden af rækken af bemalede politimotorcykler. Det viser sig, at hele sceneriet skyldes at præsidenten er til højmesse i den store byzantinske domkirke, men så fik vi jo det med. Vi venter så længe, at vi ser præsidenten forlade kirken i skarpt travl ledsaget af sine livvagter og militærmusik.

Aldrig har jeg set så meget sildesalat og mange guldtressede kasketter – jo militæret er

meget synligt – og de høje herrer kører derfra i biler med nummerplader svarende til deres gradstegn! Her hedder det ikke 'Krone 1' osv, men blot med (general)**** i forskellige antal og farver.

Loppemarked i Monastiraki -bydelen

I tilslutning til kirkepladsen fortsætter man ad ganske smalle gader og et banner over gaden fortæller, at nu er vi kommet på loppemarked. Her er proppet med mennesker både turister og lokale, der ser på nyt og gammelt i de mange små butikker og udendørs boder og stande.

Her er alt fra syngende kanariefugle, sandaler, møbler, tøj og dertil naturligvis også kaffesælgere (i stor gammeldags kaffekande) og brødsælgere (Koulouri som er en brødring med sesamfrø), Og så de evindelige lotterisælgere, der har forskellige sedler og skrabelodder monteret på stænger, så man kan gå og stå med sin forretning,

Vi finder et listigt sted i solen, hvor vi kan få en øl og samtidig fascineres af mylderet af søndagsklædte mennesker.

Kerameikos

Vi er på vej til *Kerameikos* et stort område som i sin tid har rummet en bydel af keramikere, men som meget tidligt blev omdannet til kirkegård med flotte gravmæler (stelaer, statuer, relieffer). Ud over dem er der rester af den gamle bymur og portene ind til området, hvor processionerne ad 'den hellige vej' gik igennem. Praksis var, at de døde skulle begraves uden for bymuren.

Nu som dengang løber Eridanos-floden gennem *Den hellige port* og området, og her er både fiskeyngel og skildpadder.

En del af fundene har fundet plads i et overskueligt museum, som er oprettet af tyskere, der har stået for en stor del af udgravningsarbejdet. Fordi det er søndag er der gratis adgang, men man får alligevel en adgangsbillet – dog uden farvetryk!

Da vi kommer tilbage til hotellet får vi ringet til SAS: der er 13 pladser tirsdag.

Sidst på eftermiddagen vandrer vi op til *Filopappoi-monumentet*, som er rejst på en af de omliggende høje med et storartet udsigt. Turen derop går gennem en vildsom park, og det er bevidst så sent, at vi forventer at få en solnedgang på Parthenon.

Da vi kommer derop kan vi kikke *ned* på Parthenon oppe fra det store monument og heroppefra kan man se til havnebyen Piræus, og konstatere at

den moderne del af byen har højhuse (men ikke skyskrabere).

Der er både sol og tunge skyer, men vi får det rødlige skær fra aftensolen på Akropolis inden vejret slår om og det begynder at regne – uden at det bliver rigtig alvorligt.

Vi slentrer en tur gennem andre gader i Plaka'en. På vejen passerer vi et ruinområde, som er omkranset af restauranter. Efter græsk skik sjakres der kunder udenfor restauranterne, og vi kan ikke stå for en ældre, lille, typisk græker med hvidt, krøllet nakkehår. Også her får vi et rigtig godt måltid, og blandt gæsterne er i øvrigt et andet par turister, som vi senere træffer på andre restauranter

Ulla beslutter sig for, at vi skal have kaffen på en af de mange kafeer. Stedet vi lander på virker lidt fisefornemt, og vi er ved at gå omkuld da vi får regningen (men vi går heller ikke på kafé derhjemme). Det viser sig dog, at vi kunne have sparet os vores forargelse: det er prisen, selv om den forekommer høj i forhold til et måltid mad. I øvrigt er det skik og brug, at der serveres et glas vand til kaffen.

Universitetet

Nationalklenodierne og city

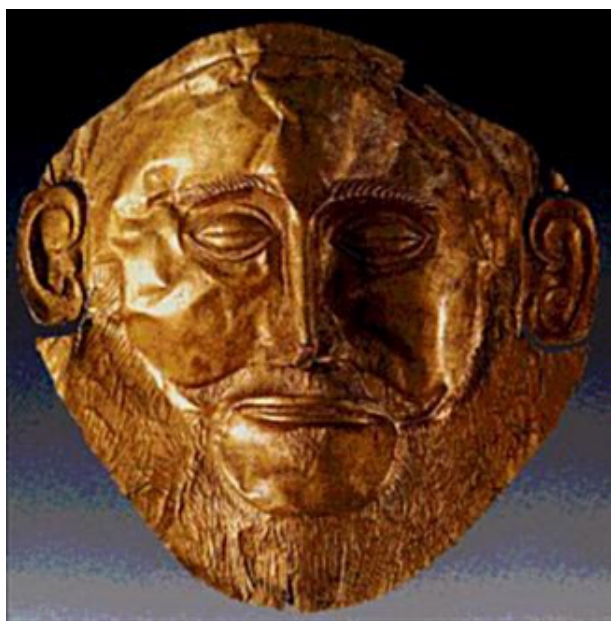
Mandag er mange seværdigheder lukket, men ikke det arkæologiske museum.

Vi tager igen turen gennem kongens have, denne gang uden kort (det har vi glemt) forbi den tidligere kongelige residens, og derfra så ned gennem de store forretningsgader i centrum.

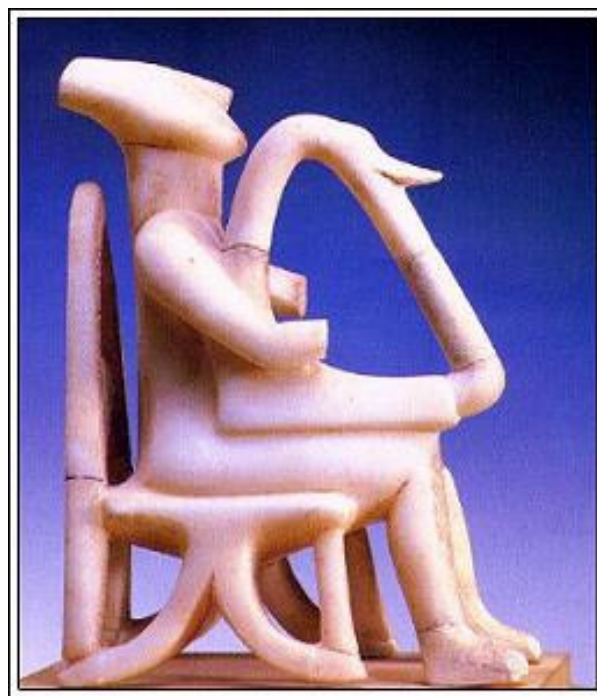
Efter 'gehør' finder vi universitet, men vælger at købe et nyt kort, så vi kan se at de andre nydelige klassicistiske bygninger med statuer og forgyldt udsmykning er Nationalbiblioteket og Videnskabernes Akademi.

Vandreturen har taget kortere tid end forventet, og da musset først åbner kl. 11 må vi benytte os af, at der ligger en *Museum garden*, hvor vi kan få en øl. Her kan vi så sidde og glædes over de mange skolebørn, som iført kondidragtens ensrettethed fornøjer sig med at glide ned ad en trappeslisk. Ellers sidder her masser af kvinder og drikker kaffe og ryger.

Da museet lukker op, konstaterer vi, at der absolut ingen adgang er for tasker. Der hjælper ingen 'kære mor', og da Ulla ikke vil af-

Guldmaske fra Mykene

3000 år gammel skulptur ca 30 cm

levere sin taske med alle værdigenstandene i garderoben, og bliver facit, at vi splitter op, så jeg fastholder museumsbesøget.

Det er et fortræffeligt museum med keramik, bl.a. den berømte mere end mandshøje vase - - både den man kender så godt og en ældre slags -, små skulpturer, statuer i både marmor og bronze, velbevarede frescer og meget andet. Her er både det man har læst om og set afbildet og så noget helt anderledes og spændende. Navnlige fandt jeg en bronzefremstilling i naturlig størrelse af en dreng som rytter på en væddeløbshest helt fantastisk.

Imponerende er guldfundene fra Mykene af masker og drikkebægre. Museet rummer ikke blot den historiske arv, men masser af fund fra sten og bronzetiden, som jo ligner vores gamle kultur fuldstændig, og man forbløffes endnu engang af hvor enkelt og tidløs man har arbejdet f.eks. skulpturerne fra ca 3000 f.kr. i deres hvide sten, som minder meget om Modiglianis moderne skulpturer.

Endelig var der en særudstilling af antikke smykker.

Ved den store *Omnium*-plads render jeg ind i en demonstration. Der deltager kun kvinder – men hvad de demonstrerer for kan jeg ikke tyde af de græske bannere.

Bybilledet er præget af de mange biler, de gule taxi og trolleybusserne. Ikke mindst lægger man mærke til, at der er utroligt mange tohjulede: motorcykler og scootere, som naturligvis bedre kan sno sig i den tætte trafik. De holder parkeret i hobetal allevegne.

I øvrigt parkerer man hvor der er plads, - gerne i anden række - og 10 m grænsen fra gadehjørnet er ikke indført her.

Generelt skal man passe på sig selv i trafikken, for der er ikke meget hensyn at finde overfor fodgængere, hverken ved fodgængerovergange eller rødt lys. Den meget omtalte forurening mærkes ikke så meget: der er ikke så varmt, og det lufter en del, men det forhindrer ikke, at vi ser en af de mange japanske turister i fuldt tokyo-udstyr med maske og handsker.

Fortovene er ganske brede men et utal af kiosker reducerer den effektive bredde. Kioskerne sælger ikke blot aviser, men i højere grad cigaretter, bæltter, snørebånd i alle farver og længder, solbriller og alt muligt andet.

I den brede Athen-gade kommer jeg forbi et stort kødmarked som ser rigtig interessant ud, men jeg er for sent på den i forhold til det aftalte mødetidspunkt: der er længere at gå end som så!

Ulla har udnyttet tiden med at købe og skrive kort indtil vi mødes igen ved 14.30-tiden

Slentring op under Akropolis, hvor vi får nok en øl i solen på de unges samlingsted og nyder de 30◊. Vi kan se op til Parthenon, og ned på Thyssion-templet. Det er livet!

I denne del af byen er der endnu en del af de gamle huse, der er forfaldne, men der restaureres på livet løs. Hyggelige huse i 2-3 etager og med farvede skodder.

Pengene er ved at løbe ud, så der må veksles penge, så der også kan blive til de sandaler, som er så billige: 2 par for 120.- kr

Ulla mener vi bør ringe til SAS for at verificere pladssituationen (selv om det på dette tidspunkt er lidt lige meget), men der er intet svar, og det er uden praktisk betydning.

Tirsdag hjemrejse

Dagen starter overskyet, og vi vælger at iføre os vores overtøj idet det også er ret blæsende. Vi kan have værelset til kl. 13 (vi skal fra hotellet ved 14-tiden), og da vi kun har ringet lokalt, ønsker de ikke betaling for samtalerne.

Vi starter dagen med at gå omkring hjørnet på posthuset for at få sendt kortene, og derfra over gaden til området omkring *Den Olympiske Zeus Tempel*. Bortset fra den trilbageblevne søjlekolonade bemærker man én, der er væltet, og ligger som en opskåret pølse, hvor man tydeligt kan se de konstruktionsmæssige finurligheder i samlingerne.

Herfra er der ikke så langt til det gamle olympiske stadion, som blev brugt ved den første Olympiade i nyere tid i 1896. Det er opbygget af tilhugget marmor, så her er der ikke nogen tilskuertribune, der kan falde sammen. Fra den bageste række er der faktisk en ganske god udsigt over byen

Næste mål er markedet inde i centrum, men nu kender vi næsten vejen, og finder undervejs et vekselkontor, der giver en god kurs.

Denne gade er helt anderledes end de forretningsgader, vi gik ad i går. Det er mere dagligdags ting der sælges, og det er blandet isenkram, husgeråd, hverdagstøj og second hand der præger billedet – plus de uundgåelige kiosker.

Kødmarkedet

er også helt anderledes end vi ellers har oplevet det. Markedet ligger i en stor markedsbygning og nogle overdækkede sidegader, og det er rigtig flot kød at se på. Kaniner og lam hænger ofte med en stump hår på halespidsen. Der er virkelig konkurrence: der averteres med høje råb eller sang.

Bygningen rummer også et spændende fiskemarked, med masser af blæksprutter og andre lokale fisk. Men der er også masser af frossen fisk – fra Norge, Island og Danmark. Stivfrosen fisk er velegnet til at lave pynt med – og det gøres der. Salgsmetoden her er, at fiskehandleren står ved sine varer med et stykke karduspapir, som han ruller til et kræmmerhus – og her lægges den friske eller frosne fis, som kunden herefter til kassen med for afvejning og afregning.

Grøntsagsmarkedet ligger på den anden side af gaden og er et åbent torv samt faste butikker, der omkranser torvet, bl.a. flere med et udvalg af pølser, jeg ikke kan mindes at have set tilsvarende.

Der er ikke så mange eksotiske grøntsager, som forventet, men dog et pænt udvalg – pænt pudset og udstillet

Så mangler vi blot de sidste indkøb af natur-svampe (som gave), og så et sidste græsk måltid. Der ligger en nydelig restaurant – og i

dag er til indendørs - , men da vi er blevet bænket og får menukortet, må vi erkende at

prisniveauet er ca det dobbelte af det forventede, og vi fortrækker til 'vores' restaurant på hovedstrøget.

Så er der kun tilbage at rydde værelset og få en taxi, og selv om der er tæt trafik tager det ikke lang tid at blive kørt til lufthavnen.

Her har man valgt at samle dagens afgang mellem kl. 15 og 16, så der er stuvende fyldt alle vegne.

Der er en toldfri butik med et hæderligt udvalg, og en praksis jeg ikke har oplevet før. Man regner prisen ud, betaler, hvorefter beløbet slås ind på kasseapparatet. Nej, man viser ikke sit boardingkort.

Der er stadig pladser tilovers på turistklassen, og vi kommer til at sidde udmærket sammen med en græsk forretningsmand på vej til Göteborg. Vi bliver noget forsinket i afgang, men har ellers en flot hjemrejse over flere sneklædte bjergtinder.

Christian og Cathrine står for afhentningen, og da vi kommer ud er det danske vintergader, der tager i mod – og inden vi går i seng drysser sneen ned – og bliver liggende.

Hermed sluttede så en lille vinterferie, og vi føler begge, at nu har vi set det af Athen, som man skal se.